

за по-добър съветъ да изоставимъ единъ твърдъ важенъ въпросъ, а именно исторія-та на Български-тъ манастире: подробно-то разглеждане на този важенъ въпросъ е възможно само съ помощъ-та на нашенски паметници, а за сега сме твърдъ оскѣдни отъ тѣхъ. — Непълнота-та на това наше списаніе давно извади други, по-достойни изслѣдователи на това невоздѣланно поле и давно побуди образовани-тъ ни съотечественници да се взематъ ревностно за издирване-то и обнародване-то на наши-тъ паметници, съ които само щѣтъ могатъ да се разяснатъ много-то още тъмни страници, както въ гражданска-та ни, тѣй и въ църковна исторія.

Правописаніе-то, за което сме се държали тукъ, въ *прѣдисловіе-шо* си, това правописаніе ные намираме за най-вѣрно и най-способно да помири разногласія-та между наши-тъ писатели за този прѣдметъ. Като не сме, обаче, увѣрени щѣтъ ли тѣ го одобри и прие, то въ книга-та си ные не яко много сме залягали да слѣдваме всѣдѣ него. Освѣнь това, всичко-то наше внимание е было заузето съ съдържаніе-то на книга-та ни, а за езикъ-тъ ѝ сме се грижили само до толкова, до колкото е нужно за да ни разберѣтъ. — Читатели-тъ щѣтъ ерѣщатъ, както въ тази ни книга, тѣй и въ „*Погледъ-шъ*“ ни, безбройно много думи, които въ разни мѣста сѣ писани разпо. Като ги молимъ да ни простѣтъ